

	Begeleidingsopdracht Verbindingsambassadeurs	
	Praktijkverhaal	Stad Halle

In een notendop

De stad Halle werkt samen met PIN vzw om kinderen en jongeren met buitenlandse herkomst toe te leiden naar vrije tijd. PIN vzw begeleidt de kinderen en hun gezin naar een leuke hobby. De stad omkadert het project en ondersteunt de verenigingen om hun werking toegankelijker te maken.

Hoe start een toeleiding?

In Halle voert een medewerker van PIN onthaalgesprekken met anderstalige nieuwe inwoners. De onthaalmedewerker verwijst de gezinnen met kinderen vervolgens door naar de verbindingsambassadeur maar ook via de zorgcoördinatoren van de scholen en de OKAN-werking van Groep Intro komt de verbindingsambassadeur in contact met nieuwe inwoners in de stad. Een vast kantoor heeft de verbindingsambassadeur niet. Maar minstens een dag per week is ze aanwezig op de dienst kinderen en jongeren. Dat bevordert het contact en de samenwerking met het lokaal bestuur.

“We werken in dezelfde ruimte en het is gemakkelijker voor mij om een vraag te stellen. Astrid van de dienst kinderen en jongeren zit gewoon tegenover mij. Dat scheelt een hoop mails en telefoons. Ik heb het ook graag face-to-face. Als je meteen een antwoord hebt, dan kan je er direct op reageren zonder te moeten wachten.” (Verbindingsambassadeur Halle)

De verbindingsambassadeur nodigt nieuwe inwoners uit om langs te komen op de dienst kinderen en jongeren of ze gaat op huisbezoek. Dat is een bewuste keuze, zo blijkt.

“Ouders die al langer in België wonen en meer zelfredzaam zijn, nodig ik uit op de dienst kinderen en jongeren. Zo leren ze ook die dienst kennen. Bij ouders die nog maar pas in België wonen of veel ondersteuning nodig hebben, ga ik thuis langs. Voor hen is het een veel grotere drempel om naar de dienst te komen: ze voelen een taalbarrière, ze kennen de weg nog niet goed in de stad en ze voelen zich nog wat een vreemde. Dan kom ik naar hun huis en dat vinden ze fantastisch.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Tijdens dit kennismakinggesprek gebeurt er erg veel. Het gesprek gaat eerst over allerlei onderwerpen, daarna verschuift de focus naar de vrije tijd. De verbindingsambassadeur richt zich in eerste instantie op de deelname aan het stedelijk aanbod zoals het speelplein en de taalstages. Taalstages ondersteunen kinderen gericht om Nederlands te leren. Ze worden door de stad georganiseerd tijdens de schoolvakanties. Inschrijvingen verlopen via de school en de dienst kinderen en jongeren.

“Ik promoot het vrijetijdsaanbod als een speelse manier om Nederlands te leren. Ik zie elke activiteit als een oefenkans Nederlands. Kinderen leren natuurlijk Nederlands op school maar in de vrije tijd breiden ze hun woordenschat uit en ze schaven hun Nederlands bij.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Ook het particuliere jeugd- en sportaanbod zit mee in de scope en natuurlijk de interesses en talenten van de kinderen zelf.

“Voor het stedelijk aanbod schrijf ik soms de kinderen meteen in online. Andere ouders krijgen liever de nodige informatie en schrijven zelf in. Bij het particulier aanbod pols ik eerst bij de vereniging of er nog plaats is en of de kinderen mogen langs komen voor een testmoment.”

Ook ga ik na of gezinnen kunnen gebruik maken van een sociaal tarief. Halle hanteert hiervoor een eigen systeem: Kompas.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Als het testmoment meevalt, dan schrijven de ouders of de verbindingsambassadeur het kind in, online of ter plaatse. Klikt het niet, dan zoekt de verbindingsambassadeur verder. De verbindingsambassadeur vraagt telkens naar twee of drie keuzes, om zeker te zijn dat ze een geschikte activiteit vindt. De meeste kinderen kunnen hun eerste of tweede keuze realiseren. Maar ook als de eerste twee keuzes niet werken dan zoekt de verbindingsambassadeur verder, afhankelijk van het aanbod dat voorradig is. Van september tot november is er nog veel aanbod, in het voorjaar is er minder mogelijk. De inschrijvingen zijn afgesloten, de ploegen zijn samengesteld.

Op deze manier begeleidt de verbindingsambassadeur gemiddeld 15 kinderen per maand. Daar zitten ook meerdere kinderen bij van een gezin. Ouders vragen dan doorgaans naar een gezamenlijk aanbod voor alle kinderen, om het praktisch haalbaar te houden. De oudste kinderen haken na verloop van tijd echter vaak af omdat ze teveel moeten zorgen voor de jongere broers of zussen. Na een tijd komen de ouders toch vragen naar een specifiek aanbod voor de oudste kinderen.

Drempels naar vrije tijd

Basketbal en voetbal blijven de meest populaire maar moeilijke toeleidingen: iemand nieuw zonder ervaring binnen brengen in een bestaande ploeg is niet vanzelfsprekend. Soms is de communicatie wel wat minder duidelijk. Sommige kinderen worden uitgenodigd voor een testmoment, terwijl er eigenlijk geen plaats meer is voor nieuwe leden. Dat is wel wat frustrerend, zowel voor de verbindingsambassadeur als voor de kinderen, want op voorhand wordt er niet duidelijk vermeld dat er eigenlijk geen plaatsen meer vrij zijn.

“Officieel kijkt een club enkel naar de motivatie. Bij jongere kinderen is dat ook echt zo, maar bij kinderen ouder dan 12 kijken clubs ook naar het talent. Talent is van belang om iemand op oudere leeftijd nog te laten instromen in een club. Maar zelfs voor erg getalenteerde nieuwkomers is er niet altijd plaats in de ploeg. Soms hoor ik ook: ze kunnen nog niet genoeg Nederlands. De trainers moeten te vaak hun uitleg herhalen. Dan stopt het ook. Ik probeer wel voortdurend mijn netwerk aan clubs uit te breiden. Tijdens de stuurgroep kreeg ik nog wat tips over clubs waar er wel plaats zou zijn. Dan ga ik daar achteraan.”
(Verbindingsambassadeur Halle)

Voor meisjes komen er nog drempels bij. Tot de leeftijd van 14 jaar spelen jongens en meisjes nog samen voetbal of basket, maar vanaf 14 jaar hebben ze elk hun eigen clubs. Maar in de regio is er geen basketclub voor meisjes. De verbindingsambassadeur kent bijvoorbeeld een erg getalenteerd meisje uit Brazilië dat daar op hoog niveau basketbal speelde, maar hier dus geen club vindt. Cricket is ook een ‘gat in de markt’.

Ook turnen, dansen, muziek en theater blijven populair. Daar gaan de inschrijvingen vaak vlotter dan bij voetbal of basketbal.

“Ik vraag een testmoment aan en als het klikt dan schrijven de kinderen zich soms ter plaatse in. Of we schrijven het kind online in zonder veel poespas. Voor de muziekacademie lopen de inschrijvingen van eind juni tot eind september. Wie recht heeft op een kansentarieft betaalt meteen minder, ook OKAN-leerlingen en kinderen die in een asielcentrum wonen, krijgen korting. Gezinnen kunnen er ook instrumenten huren. En als kinderen verhuizen naar een andere gemeente, hoeven ze bij de erkende academie in hun nieuwe gemeente geen lidgeld meer betalen.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Een aantal jeugdwerkingen zoals de speelpleinwerking en de jeugdwerking van Habbekrats zijn populair. Toeleidingen naar de jeugdbewegingen lopen minder gemakkelijk. Veel gezinnen zijn niet vertrouwd met het idee van een jeugdbeweging. De verbindingsambassadeur promoot de jeugdbewegingen in eerste instantie als een extra oefenkans Nederlands.

Duurzame participatie

Ook als het kind is ingeschreven, blijft de verbindingsambassadeur contact houden.

“Gezinnen hebben soms vragen na de inschrijving en dan pols ik ook even hoe het gaat. Hoor ik niets meer, dan bel ik zelf na een maand om te horen of ze nog deelnemen of niet. Als het niet lukt, is dat vaak omdat het niet haalbaar blijkt voor een gezin met meerdere kinderen om alles georganiseerd te krijgen. Soms proberen ze terug in september. Als kinderen zeggen dat ze het ‘niet leuk’ vinden, ligt dat soms aan de lesgever maar sommige kinderen blijven ook liever thuis.” (Verbindingsambassadeur Halle)

De verbindingsambassadeur blijft beschikbaar voor nieuwe of bijkomende vragen. Enkel als de ouders verschillende keren niet komen opdagen op een testmoment, stopt de ondersteuning. Verenigingen doen vaak extra inspanningen om een testmoment te organiseren en als ouders dan niet komen opdagen, is dat demotiverend voor de vereniging. Dat straalt ergens ook af op de verbindingsambassadeur.

“Misschien hebben ouders weinig ruimte in hun hoofd of andere prioriteiten en dan zeg ik: je hebt mijn telefoonnummer, neem gerust contact op als je er wel aan toe bent. Want mensen durven niet duidelijk zeggen dat ze het niet zien zitten, ze willen niemand voor het hoofd stoten. Ik breng ze ook in contact met collega’s als ze zorgen hebben op andere levensdomeinen.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Soms moet de verbindingsambassadeur het tempo vertragen en mensen eerst wat meer op hun gemak stellen. Ze moeten eerst de weg leren kennen of wat meer vertrouwd raken met het plaatselijk aanbod vooraleer ze de stap zetten.

“Als ik het gezin meeneem op een testmoment dan probeer ik Halle te promoten en ik wijs aan wat er allemaal bestaat aan sportclubs en jeugdverenigingen. Ik ben een soort gids van het sociale leven in Halle.” (Verbindingsambassadeur Halle)

Lokale inbedding

Naast het project verbindingsambassadeurs zet de stad Halle ook andere instrumenten in. Naar de sportclubs loopt het project ‘open sociale sportclub’ dat clubs begeleidt om drempelverlagend te werken. Jeugdverenigingen kunnen vorming aanvragen maar er is ook een vormingsaanbod op initiatief van de dienst kinderen en jongeren. De stad heeft ook een inclusiereglement voor jeugdverenigingen. Dit moet jeugdverenigingen stimuleren om aan de slag te gaan met de 7 B's en op deze domeinen hun vereniging toegankelijker te maken. De dienst kinderen en jongeren ondersteunt de verenigingen ook bij hun aanvraag. Er is een jeugdopbouwwerker aan de slag - via Uit De Marge - en 1,5 VTE brugfiguren onderwijs binnen het Actieplan Samenleven. Ook het Huis van het Kind bouwt een partnernetwerk uit. Deze initiatieven stellen het lokaal bestuur voor de uitdaging om alles goed op elkaar af te stemmen. De stad is daarom ook een nieuw jeugd welzijnsoverleg opgestart om de informatieuitwisseling tussen de vele partners uit het jeugd welzijnswerk te bevorderen. Zo hopen ze dat iedereen op de hoogte blijft van het aanbod en de projecten die lopen.

“We werken op verschillende sporen en eigenlijk is al die informatie wel nuttig voor al die partners om te weten. Maar je moet ook een beetje kijken van, wie heeft er meer belang bij welke projecten? En hoe gaan we die mensen samenbrengen? Dat is een opdracht voor het lokaal sociaal beleid en die afstemming is volop bezig.” (Dienst kinderen en jongeren Halle)

De stad Halle is erg tevreden met de resultaten van het project en zet de samenwerking met PIN verder. Ten minste tot oktober is er ruimte aan een halftijds toeleider. Intussen verkent de stad de mogelijkheid om de verbindingsambassadeur te subsidiëren via Plan Samenleven. Als dat niet lukt zal het bestuur de keuze moeten maken om het project op eigen houtje verder te zetten. Dat is momenteel niet vanzelfsprekend, ondanks de positieve resultaten.

De verbindingsambassadeur uit dit project kon meteen daarna aan de slag als toeleider binnen een nieuw project, in samenwerking met de cultuurcentra van vzw De Rand. Haar opvolger in Halle is ondertussen aan de slag. Tevreden blik de verbindingsambassadeur terug op haar werk.

“Ik ben heel tevreden over mijn werk van twee jaar. Ik kom geregeld ouders en OKAN-leerlingen tegen en als ik dan hoor dat ze nog steeds deelnemen, dan ben ik wel tevreden. Ik zie vooral dat ze het Nederlands beter beheersen, een netwerk uitbouwen en hun leven hier opbouwen. En dat ze niet blokkeren of geïsoleerd geraken en dat maakt mij blij. Als de mensen maar evolueren!” (Verbindingsambassadeur Halle)